

VASÁRNAPI levél

Évközi II. vasárnap

“B” év

2024. június 9.

Cselik László atya élő lelki öröksége

„Aki a Szentlelket káromolja, az soha nem nyer bocsánatot, azt örökös, bűn terheli.”

„Mindaz, aki Isten akaratát cselekszi, az az én testvérem, nővérem és anyám!”

Az ókori görögök közt voltak olyan gondolkodók, akik úgy tartották, az az ember boldog igazán, aki jól tud rejtőzni. Boldogan él, aki jól rejtőzik – mondták. Egy hatalmas helyzeteket megszerző, megőrizni akaró világban, az intrikák mocskos szövevényében, a kitalált szempontok szerinti értékítéletek özönében üdítő egy-egy ilyen gondolatra támaszkodni. Jobb csendben és nyugalomban élni, mint a meglepetésszerű hátbatámadásokra figyelni vagy azokat kivédeni. De a rejtőzködés oka lehet a hiteltelen létezés is. Szégyen, hogy mások észreveszik gyengéinket, félelem, hogy alkalmatlannak ítélnék a kényelmes bársonyszékre, a nyilvánosság kockázata, amely majd észreveszi, hogy a magam köré épített hazugság-kártyavár ingó alapokon áll, és csak saját gőgöm képzelettel erősnek.

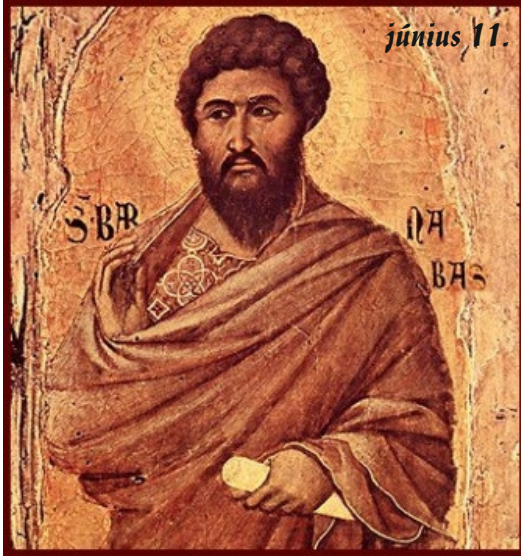
Nagyon szép az az édenkerti jelenet, amely arról szól, hogy az első bűn elkövetése után az ember elrejtőzik, de az Isten keresésére indul. Ádám, hol vagy? A hiteles életre szólító lelkiismeret kiáltása ez. Szembenézni azzal, hogy rejtőzködöm, ráeszmélni arra, hogy a fürkésző tekintetek kerülése nem véletlen életemben.

A rejtőzködés nem föltétlen jelenti azt, hogy az ajtó mögé állok vagy a lakás legsötétebb zugát foglalom el. Rejtőzködni mentálisan és életvitelszerűen is lehet. Ebben mi, értelmes lények sokszor a kaméleonnál is találékonyabbak vagyunk. Rejtőzködésünk mára tudománnyá lett: marketingnek nevezzük. El kell adnunk magunkat, be kell törnünk a „piacra”, föl kell nagyítanunk semmisségünket, elvtelenekké és hazugokká kell lennünk. Szlogen-várakban élünk, és a látásmódunk leszűkül. Amit teszünk, annak nem az a célja, hogy valamit létrehozunk, hanem hogy a saját marketing-gépezetünket fenntartsuk: gondolkodásmódom (véleményem) uralkodóvá legyen, hogy bebizonyítsam, nekem van igazam, hogy hozzáértőnek tűnjek, hogy fennebb lépjek a ranglétrán, hogy elkerüljem tévedéseim következményeit, hogy mások érdemeit magaménak tudjam, hogy megnyugtassam lelkiismeretemet, hogy elhitesse magammal, engem mindenki értékkel és becsül, hogy az áldozati státusom megmaradjon, hogy bebizonyítsam, mindenért, amit elrontottam, a gonosz világ a felelős.

Aki ebben a hazugság-várban rejtőzködik, annak minden percben szemet kell hunynia a valóság fölött, mert az minden percben kikezdi és megtámadja a várat. Csak azt szabad észrevennie, ami kedvez neki, és csak azt szabad saját cselekedetének tekintenie, ami erősíti hazug öntudatát. Ezek az emberek úgy vélik, hogy csupán azt szükséges tudni a világról, amit ők tudnak. Ebbe a kis tudáshalmazba szerelmesednek bele, és nincs nagyobb ellenségük, mint az, aki mást is mondana nekik.

László István (székelyszenttamási plébános)

Szent Barnabás apostol a vigasztalás fia

Barnabás apostol Ciprus szigetén született gazdag levita családban, eredeti neve József volt. A Barnabás nevet az apostoloktól kapta. Vallási ismeretei elmélyítése céljából érkezett Jeruzsálembe, ahol az apostolok tanítását hallgatva megkeresztelkedett, és csatlakozott hozzájuk. Életéről Az apostolok cselekedeteiből tudunk. „Igaz, Szentlélekkel és hittel eltelt férfi volt” (ApCsel 11,24), a mély hit mellett jó szív jellemezte. Az elsők egyike volt, akik Jézus tanítását befogadva hirdették az ígét szülőföldjükön, és vagyonukat az

apostolok lába elé tették (vö. ApCsel 4,36–37). Egyesek véleménye szerint ezzel akarta kifejezni háláját Istennek a hit ajándékáért.

Valószínűleg a legjelentősebb misszionárius volt Pál előtt és mellett. Nagy üdvösségtörténeti jelentősége abban áll, hogy föllendítette a pogányok misszionálását, mégpedig elsősorban azzal, hogy a rettegett üldözött, Sauld megtérése után elvitte a jeruzsálemi egyház vezető férfiaihoz, és ezzel Jézus Krisztus evangéliumának legnagyobb hirdetőjét segítette munkája megkezdéséhez. Szoros barátság fűzte őket össze.

Barnabás 60 körül halt meg, egy későbbi legenda szerint megkövezték a ciprusi Salamisban. Itt temették el. Sírja hosszú időn át ismeretlen volt. 488 körül, Zénó császár idejében aztán egy helyen csodák történtek. Szent Barnabás maga mondta el álmában a szalamiszi püspöknek, hogy ott van a sírhelye. A sírt megtalálták, és fölnyitották. A szent mellén egy pergamen feküdt Máté evangéliumával, amelyet Barnabás egykor saját kezével írt le. Az ereklyét a császár Konstantinápolyba vitette, később Nicosiába, a Szent János-katedrálisba, Milánóba, valamint Toulouse-ba kerültek.

Bár Barnabás nem tartozott a Tizenkettő közé (csak Alexandriai Kelemen és Caesareai Euszébiosz tud arról, hogy a 72 tanítvány egyike volt), az ősegyház az apostol névvel tisztelte meg. Ünnepe a bizánci és a szír egyház a kezdetektől június 11-én üli. Róma a 11. században fogadta be az ünnepet.

Paduai Szent Antal áldozópap, egyháztanító

június 13.

Portugál nemesi családból származott, eredetileg Fernando névre keresztelték. Körülbelül 16 éves lehetett, amikor belépett az Ágoston-rendi kanonokok közé. Ekkor vette fel az Antal nevet, védőszentjéül Remete Szent Antalt választva. 1220-ban átlépett a ferences rendbe, és misszionáriusként Marokkóba indult. Betegsége miatt hamar haza kellett térnie, a hajó azonban viharba került, és Szicília partjaira vetődött. Itt élt egy rövid ideig, és itt vett részt 1221-ben a ferencesek generális káptalanján.

Ekkor találkozott Assisi Szent Ferencel. Antal feltűnt szónoki képességeivel, ezért azzal bízták meg, hogy Itáliában a katharoknak és Dél-Franciaországban az albigeneknek és valdenseknek prédikáljon. 1227-ben tért vissza Észak-Itáliába, ahol térítő prédikátor és tartományfőnök lett, miközben a Bolognai Egyetemen a teológia ferences lektora volt.

1230-ban visszavonult számos hivatalától, és 1231-ben útban Padova felé halt meg, az arcellai kolostorban.

Épségben megmaradt a nyelve, melyet ebben az ereklyetartóban őriznek Padova-ban.

Assisi Szent Ferencel találkozott, Ferenc fölismerte Antal értékeit, kérte, hogy sokat prédikáljon, védje a szegényeket, és legyen a szerzetesújoncok mestere.

Kiadja: "Laci atya barátai" baráti kör
A Vasápmapi Levél Cselik László szellemi-lelki hagyatéka, sok éven át szerkesztette, és saját kezével terjesztette maga papíron, majd elektronikus levélben sok-sok híve örömére. A baráti kör az ő hagyományát folytatja, teszi élővé.